

Nærings- og fiskeridepartementet
Attn: Næringsminister Jan Christian Vestre

Dato: 15.03.2024

Innspill til stortingsmeldingen om gründere og oppstartsbedrifter

I omstillingen av Norge har innovasjonsselskapene en sentral rolle. De utgjør en innovasjonsinfrastruktur som kobler sammen gründere, etablert næringsliv, forskning/akademia og kapital for å utvikle fremtidens næringsliv. FINs medlemmer jobber med å kommersialisere forskning, inkubasjon, kapital, testfasiliteter og klyngeutvikling.

FIN – Foreningen for innovasjonsselskaper i Norge takker for muligheten til å gi innspill til regjeringens stortingsmelding om gründere og oppstartsbedrifter. I invitasjonen konstateres det at «Norge skal være et av verdens beste land å starte og drive virksomhet i». Det er en ambisjon som FIN stiller seg helhjertet bak. Vi vil benytte denne muligheten til å belyse utfordringer og foreslå tiltak vi mener må på plass for å oppnå intensjonen med stortingsmeldingen.

Abelias omstillingsbarometer måler Norges evne til omstilling sammenlignet med en rekke andre land. Omstillingsbarometeret for 2023 viser at Norge sakker akterut i det internasjonale omstillingskappløpet. Norge er per i dag ikke blant de fremste på entreprenørskap, og motivasjonen for å starte bedrift er lavere i Norge enn sammenlignet med andre land. Vi har for lite av den høykompetente arbeidskraften som vil være viktig fremover, og vi benytter oss i mindre grad av muliggjørende teknologier. Vi mangler også risikokapital og insentiver til omstilling i grønn retning.

Vi må erkjenne at vi ligger et godt stykke unna verdenstoppen innen entreprenørskapsaktivitet. Alle bedrifter som starter opp, som vokser og innoverer, trenger tilgang på: *Kompetanse, kunnskap, kapital og kunder*. For å lykkes med ambisjonene i invitasjonen, må vi tilrettelegge for at bedriftene får tilgang på dette. Da kreves en slagkraftig politikk som i all hovedsak omfatter tre elementer:

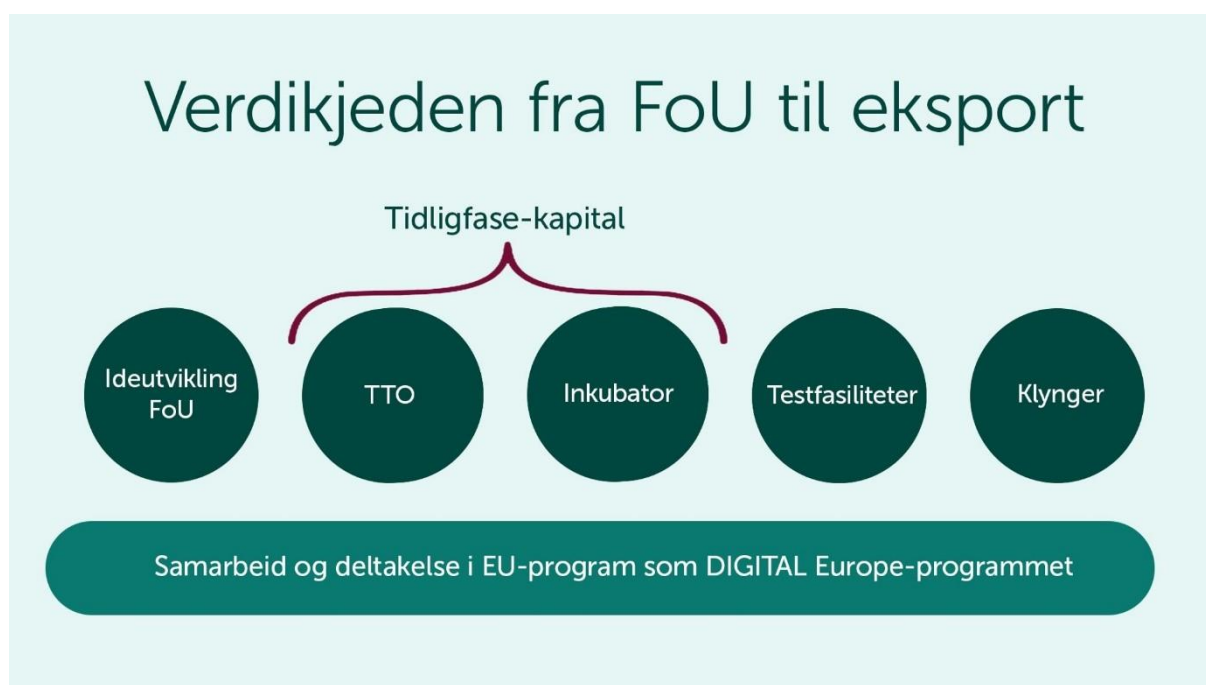
- Sterkere innovasjonsøkosystemer gjennom en verdikjede fra FoU til eksport
- Målrettede virkemidler som risikokapital, garantier, lån og tilskuddsordninger
- Et innovasjonsfremmende skattesystem.

To andre viktige punkter er et *lovverk og reguleringer* som fremmer innovasjon, og et næringsrettet virkemiddelapparat som *ikke er mer byråkratisk enn nødvendig*.

Sterkere innovasjonsøkosystemer gjennom en verdikjede fra FoU til eksport

Vekstorientert entreprenørskap er avhengig av et velfungerende økosystem rundt oppstartsbedriftene. Innovasjonsselskapene spiller her en helt sentral rolle i å bistå virksomheter på deres vekstreise. De bistår virksomheter gjennom en hel verdikjede fra FoU til eksport ved å tilby selskaper: *Kompetanse, kunnskap, kapital og kunder.*

En slik innovasjonsinfrastruktur er viktig uansett hvor i landet man etablerer bedrift. Norge har et unikt landsdekkende innovasjonsøkosystem bestående av inkubatorer, næringshager, teknologioverføringskontorer (TTOer), katapulter og klynger som bistår bedriftene med nettverk og kompetanse om forretningsutvikling, IP, kapitalinnhenting, salg og marked i ulike faser av vekstreisen. Disse aktørene jobber tett på næringslivet i sitt nedslagsfelt og kjenner virksomhetenes behov og utfordringer. Oppstartsbedrifter og SMB er i mange tilfeller helt avhengig av innovasjonsselskapene for å komme i gang med innovasjonsprosesser og utviklingsaktiviteter for fremtiden.

Figur 1: Innovasjonsselskapene får frem nytt næringsliv gjennom hele verdikjeden fra FoU til eksport.

Det er mange forskningsbaserte oppstartsbedrifter i landets inkubatorer som tidligere har fått bistand av en TTO i den tidligste utviklingsfasen. Inkubatorene har en viktig rolle i å henvise bedrifter til Norsk katapult/testfasiliteter dersom det er nødvendig for å få løsningene raskere ut i markedet. Klyngene bistår blant annet bedriftene med å komme inn i internasjonale markeder.

Regjeringen har vektlagt «En vei inn til det næringsrettede virkemiddelapparatet».

Innovasjonsselskapene har også en viktig rolle i å henvise bedrifter til resten av virkemiddelapparatet, og bistå med søknadsskriving, f.eks til tilskuddsordninger i Innovasjon Norge. Den nasjonale innovasjonsinfrastrukturen som er bygget opp gjennom innovasjonsselskapene bør derfor være del av denne portalen.

Samtidig vil vi understreke at «En vei inn» ikke er i nærheten av nok for å styrke innovasjonssystemene. Målet må være å rigge et system som gjør at vi lykkes med å gå oftere og raskere fra FoU til industriell produksjon og eksport. Ulike ordninger må ses i sammenheng slik at «hull» i verdi- og virkemiddelkjeden tettes og flaskehals fjernes. For det handler ikke kun om riktige tiltak, men også om tilstrekkelig dimensjonering av tiltakene i hele verdikjeden. I tillegg er det avgjørende at de ulike ordningene prisjusteres for å sikre forutsigbarhet og langsiktighet. For å ta et helt konkret eksempel - inkubatormidlene har ligget på samme nivå i 20 år. Vi står nå i fare for at inkubatorvirksomheten over hele landet reduseres til et minimum.

Gründeren må få hjelp gjennom hele vekstreisen. Utfordringen i dag er ikke nødvendigvis feil virkemidler, men mangelfull finansiering av dem. Det gir dårligere rammebetingelser for bedriftene og for de som arbeider med å få frem nytt næringsliv, som innovasjonsselskapene. Det er derfor essensielt at rammebetingelser og virkemidler er dimensjonert for å kunne nå nasjonale mål og ambisjoner. Et viktig tema for stortingsmeldingen bør være hvordan man kan få regionale, nasjonale og internasjonale virkemidler til å samspille best mulig med utgangspunkt i bedriftenes behov. Det vil blant annet være viktig for å få de store investeringene innen forskning til å kaste av seg og bidra til mer næringsrettet FoU.

Styrk satsingen på kommersialisering fra forskning

Norge har investert milliarder av kroner i forskning over flere tiår. Samtidig påpeker OECD, og flere evalueringer og utredninger, at vi har et stort potensial for å realisere flere oppstartsselskaper med utgangspunkt i forskningsmiljøene.

Dersom Norge skal oppnå flere og bedre samarbeidsflater for FoU-prosjekter mellom industri og akademia, trenger forskerne flere insentiver for å gå inn i slike samarbeidsprosjekter. Slike insentiver kan ikke utelukkende overlates til den enkelte forskningsinstitusjon å etablere, men bør også etableres på nasjonalt nivå. Dette kan f.eks. gjøres gjennom ordninger som innovasjonstermin (som i forskningstermin).

TTOer ved universiteter, helseforetak og FoU-institusjoner utgjør en spesialisert ressurs som er satt opp for å identifisere og aktivt bistå med kommersialisering av kunnskapsbaserte innovasjoner fra forskningsmiljøene. De er spesialister på arbeid med evaluering av ideer, rettighetssikring og etablering av nye selskaper.

I 2023 ble det opprettet en ny søknadsbasert ordning i Forskningsrådet for kommersialisering fra forskning. I den nye ordningen er det godkjente forskningsinstitusjoner som kan søke i stedet for de 10 TTOene, slik det var tidligere. Tanken om å gi FoU-institusjonene økt ansvar for kommersialisering fra forskning er god. Den nye ordningen retter seg imidlertid mot en mangedobling av institusjoner sammenlignet med de som tidligere har mottatt støtte til slik virksomhet, samtidig som samlet bevilgningsnivå ikke har økt.

Vi er svært bekymret for at omleggingen av ordningen fører til mindre forskningsbasert innovasjon. Det er vår klare oppfatning av bevilgningene til den nye ordningen må økes. Å arbeide med teknologioverføringsoppgaver er langsiktige prosesser som krever en spesialisert form for kompetanse som er annerledes enn den man finner i forskningsmiljø. Med dagens modell risikerer man å bygge

ned veletablerte og kompetente strukturer hos TTOene som det har tatt mange år å bygge opp, samtidig som det bygges opp nye «TTO-funksjoner» uten at man har en bærekraftig offentlig finansiering til en slik infrastruktur på sikt.

For å møte Norges behov for omstilling, verdiskaping og etablering av nye næringsområder, må bevilgningen til den søknadsbaserte ordningen for kommersialisering fra forskning i Forskningsrådet økes. Det bør i tillegg sees til Sivas inkubasjonsprogram og opprettes en forutsigbar og langsiktig finansieringsordning som ivaretar de største kompetansemiljøene på kommersialisering fra forskning i Norge, inkludert TTOene.

Økt samarbeid på tvers av regioner i Sivas inkubasjonsprogram

Sivas inkubasjonsprogram består av 35 inkubatorer i alle landets fylker. Ca. 2 300 bedrifter mottar i dag bistand fra inkubatorene til å etablere og skalere sin virksomhet.

En stor utfordring for næringslivet, spesielt i distriktene, er mangel på relevant kompetanse og nettverk. Dette hindrer både etablering av nye vekstbedrifter samt at etablert næringsliv hindres i å ta ut sitt vekstpotensial.

Vi foreslår en øremerking av midler til etablering av fem konsortier/landslag på tvers av inkubatorer i ulike fylker utifra en søkbar ordning. Konsortiene må utvikles innen ulike bransjer og tematiske områder hvor Norge og regionene har gode forutsetninger for å lykkes og komparative fortrinn som f.eks. «deep tech», helse og FoU/kommersialisering.

Styrke norsk testinfrastruktur (Norsk katapult)

Det er etablert fem bransje-/fagspesifikke test- og piloteringsentre hvor aktører kan teste nye løsninger for å få disse raskere ut i markedet. Norsk katapult er svært viktig for at forskningsbaserte ideer skal treffe et behov i markedet, og mange inkubatorbedrifter tester sine løsninger her.

Likevel er det mange bedrifter som opplever at veien til et testsenter er lang. For å gjøre veien til testmuligheter kortere for bedrifter i hele landet, er det også opprettet en node-struktur med testfasiliteter i distriktene. Katapult-nodene er tett koblet sammen med de etablerte sentrene.

Norsk katapult møter et tydelig behov i markedet. Bedriftene får tilgang til topp moderne utstyr, gevinst i form av redusert økonomisk risiko, økt kompetanse, samt mulighet til raskere markedsintroduksjon.

Norsk katapult er avgjørende for å realisere ambisjonene i strategiske veikart som «Grønt Industriløft», men sentrenes økonomiske handlingsrom er på smertegrensen, og de industrielle partnernes motivasjon trues av manglende bevilgninger.

Satsingen på Norsk katapult bør styrkes for at flere bedrifter kan få sine løsninger raskere ut i markedet. Det bør være forsterket satsing på eksisterende sentre, til testfasiliteter i distriktene, og til etablering av nye sentre som ikke dekkes av eksisterende innen områder som f.eks. helse, energi og klima.

Styrk satsingen på klyngene

Klyngene våre utgjør en viktig infrastruktur om vi skal lykkes med å bli et foregangsland for nytt og nyskapende næringsliv. De er lokalisert over hele landet og bistår blant annet oppstartsbedrifter inn i internasjonale markeder. Eksempelvis er de viktige for utvikling av norsk helseindustri – fra forskning og helt til eksport. Nyvinninger innen helseindustrien er preget av lange og kompliserte, kostbare og sterkt regulerte utviklingsløp. Klyngene bistår med spesialistkompetanse, som er en forutsetning for å lykkes.

Vi er svært bekymret for konsekvensene av at klyngeprogrammet har blitt kuttet med ca. 50 mill. kr. de siste årene. Kuttet har ført til at det verken har vært opptak av nye klynger, eller klynger som har kunnet søke om støtte på et mer modent klyngenivå. Klyngefinansieringen er helt sentral og har en utløsende effekt for å få bedriftene til å forplikte seg til felles prosjekter.

For å sette fart på omstillingen av Norge, foreslår vi at programmet oppjusteres minimum tilbake til 2021-nivå.

Ny finansieringsordning for at klyngene kan bistå med å nå nasjonale ambisjoner

I strategier som «Hele Norge eksporterer», «Grønt Industriløft» og «Veikart for helsenæringen», er klyngene tillagt en viktig rolle. Flere av klyngene som er helt sentrale for måloppnåelse, er utenfor klyngeprogrammet. Regjeringen må få på plass en plan for hvordan de modne klyngene kan sikres finansiering for å ha prosjekter som bidrar til å nå de nasjonale ambisjonene.

Vi foreslår at det utformes en finansieringsordning som gir klyngene ytterligere insentiver for samarbeid innad og på tvers av bransjer og ev. sammenslåing for å nå nasjonale ambisjoner. Finansieringsordningen bør være en søkbar ordning utenfor klyngeprogrammet.

Gjør det lettere å lykkes internasjonalt

Norske bedrifter og FoUI-aktører må kunne delta i EU-prosjekter på like vilkår som europeiske aktører og samtidig øke norsk returandel fra EU. Derfor er det avgjørende at det sikres nasjonal medfinansiering til EU-program som Digital Europe-programmet, NATO DIANA-programmet og ESA BIC Norway.

Tilgang til kapital og relevant rådgiving i forkant av en internasjonal satsning kan ofte være en kritisk suksessfaktor, særlig for oppstartsbedrifter med globale ambisjoner. Det er dessuten viktig å sikre at bedriften oppfyller regler og krav i det internasjonale markedet.

Det bør vurderes flere tiltak for å ta ned barrierer for å lykkes internasjonalt. Et tiltak kan være en eksportpakke for SMB, dvs. en låne- og garantiordning med mellomfinansieringsordninger for virksomheter i skaleringsfasen, kapital til å dekke registrering, sertifisering og test, ressurser på bakken i det nye markedet, reiser, utstyr, regulatoriske krav og lokale tilpasninger.

Målrettede virkemidler som risikokapital, garantier, lån og tilskuddsordninger

Styrke tilgangen på kapital

Investinor gjennomførte i 2023 en analyse som viser at Norge har et omfattende behov for mer kapital i de tidligste fasene av et selskaps utvikling, det vil si den kritiske oppstartsfasen og den første oppskalingsfasen. Dette rammer særlig unge gründerbedrifter som forsøker å kommersialisere forskningsresultater og har en lang utviklingstid og kommersialiseringsprosess.

I Norge er det svært få fond som støtter tidligfase-selskaper, og de som eksisterer, har en tendens til å bevege seg «mot høyre» i verdikjeden, dvs. mot mindre risiko og større lønnsomhet. Privat investorkapital er i all vesentlighet først tilgjengelig i markedsintroduksjonsfasen og i skaleringsfasen. I tidlig fase er det et stort udekket behov for offentlig finansiert risikokapital.

Risikokapitalordninger gjennom Investinor, Innovasjon Norge og andre aktører som bidrar til å bygge kompetansemiljø i Norge og sikre norsk eierskap bør styrkes. Tidligfase-fond bør innrettes for å støtte hele innovasjonsprosessen, fra idéutvikling til kommersialisering.

Økt tilgang på risikokapital i tidligfase vil sikre at flere gode gründerideer kommer ut av startblokkene. Det vil sikre en større bredde av vekstbedrifter og øke sannsynligheten for flere såkalte enhjørninger. Samtidig er det behov for bedre risikoavlastning gjennom oppstartslån, risikolån og garantiordninger uavhengig av fase.

Det bør være et politisk mål at flere start-ups vokser seg store, og at hovedkvarter- og innovasjonsvirksomheten til selskapet forblir i Norge. Investeringer fra utlandet kan også være viktig for å sikre tilgang på kompetent kapital til norske virksomheter med internasjonale vekstambisjoner. Det bør utredes hvordan Norge kan bli mer attraktivt for utenlandske investorer.

Forsterk FORREGION for å styrke forskningsbasert innovasjon i hele landet

Norsk næringsliv investerer for lite i FoU, relativt til andre nordiske land. Brandtzæg-utvalget utredet tiltak for å styrke distriktnæringslivet i NOU 2020:12. Det påpekes at nasjonale ordninger ikke er tilstrekkelig for å omstille og videreutvikle næringslivet i hele landet. Utvalget tok derfor til orde for å trappe opp den regionale innsatsen for å få næringslivet i distriktene til å bruke mer forskningsbasert kunnskap i egen utvikling, gjennom samarbeid med forskningsmiljøer.

Det eksisterer i dag en ordning, FORREGION – Forskningsbasert innovasjon i distriktene – som gir bedrifter med liten eller ingen erfaring med forskning støtte til små forprosjekter for å teste ut samarbeid med forskningsmiljøer. Dersom forprosjektet er vellykket, er neste trinn hovedprosjekt med støtte fra Forskningsrådet. Her er det snakk om større summer, men mange bedrifter har imidlertid ikke behov for så store forskningsprosjekter for å løse sine FoU-utfordringer.

Vi foreslår en utvidelse og styrking av dagens FORREGION, FORREGION trinn 2 med 250 mill. kr. Grensene settes på prosjekter fra minimum 500 000 kr. (kvalifiseringsstøtte) og fra minimum 1 mill. kr. og oppover (hovedprosjekter). Innføring av en slik ordning vil bidra til å styrke distriktnæringslivets tilgang på forskningsbasert kunnskap.

Flere kvinnelige entreprenører

Norge er et av verdens mest likestilte land, men det er likevel store forskjeller mellom menn og kvinner når det gjelder eierskap, formue og gründerskap. Menn eier nær 80 prosent av verdiene på Oslo børs. Bare to av ti som startet et aksjeselskap i 2022 var kvinner.

Tall fra Unconventional Ventures viser at det i tillegg er store barrierer for kvinner å hente inn kapital i kapitalmarkedet. Det betyr at vi har et stort og uforløst potensial for nye ideer, nye produkter og tjenester og nye arbeidsplasser. Det må vi som samfunn ta i bruk for å sikre et bærekraftig velferdssamfunn fremover.

Skal vi lykkes, trenger vi en helhetlig politikk som favner bredt. For studier viser at tradisjonelle kjønnsrollemønstre starter allerede i barnehagen. Vi må bygge en kultur for innovasjon der også kvinner løftes frem og er synlige rollemodeller. Innsatsen Ungt Entreprenørskap gjør for å fremme entreprenørskap i skolen, og ikke minst ny lovgiving for å sikre kjønnsbalanse i styrerommene, er eksempler på gode og effektfulle tiltak. FIN mener at man må jobbe aktivt for å få flere kvinnelige gründere som styrker samfunnets innovasjonskraft.

Entreprenørskapskompetanse må inn i flere utdanningsprogrammer

Entreprenørskapskompetanse vil spille en viktigere rolle i tiden fremover. Utdanningsprogrammene, det være seg innen helse-, realfag og samfunnsvitenskap m.m. bør inneholde elementer av entreprenørskapskompetanse. Entreprenørskap bør tidlig inn i utdanningsløpet.

Spesialkompetanse til Norge

For å kunne omstille det norske næringslivet raskt nok, er det nødvendig å hente kompetanse fra utlandet. Det finnes svært mange arbeidstakere med spisset teknologikompetanse utenfor EU/EØS. Dagens regelverk bidrar imidlertid til at det tar lang tid å få oppholds- og arbeidstillatelse i Norge, og bedriftene står i fare for å miste talenter til andre land med smidigere immigrasjonsprosesser. Regjeringen bør vurdere en fast track-ordning.

Et innovasjonsfremmende skattesystem

Skal norsk næringsliv bli en drivkraft i det grønne og digitale skiftet, trenger vi et skattesystem som skaper sterke incentiver for investeringer i nye og fremvoksende næringer. Høye skatter og avgifter kan fungere som investeringshindre, og svekke etableringstakten for de bedriftene som skal diversifisere norsk næringsstruktur i en mer bærekraftig retning. FIN mener derfor at regjeringen må fremme skattepolitiske grep som styrker veksten i kompetanseintensive næringer, og særlig oppstarts- og vekstbedrifter.

Skjerming av formuesskatt på investeringer i oppstarts- og vekstselskaper

Formuesbeskatningen er en særegen skatt på norsk eierskap, og gir særskilt to utfordringer for norske oppstarts- og vekstselskaper:

- Skatten tapper selskapene og markedet for risikokapital, og
- Skatten forfaller selv om selskapet taper penger.

Vekstselskaper utvikler varer og tjenester med stor innovasjonshøyde for et internasjonalt og sektorovergrepene marked. Dette krever store investeringer i ulike faser før selskapet er modent nok til å kunne børsnoteres. I disse fasene er selskapene særlig sårbare for formuesskatten, ettersom formuesverdsettelsen av selskapet prises svært høyt når de henter kapital. Verdsettingen er kun en teoretisk verdi av aksjekapitalen i selskapet. Dette medfører at norske gründere, som i begrenset grad er i skatteposisjon, må betale formuesskatt på høye teoretiske selskapsverdier.

For å dekke regningen, må eierne enten ta ut verdifull investeringskapital fra selskapet i form av utbytte lenge før selskapet er lønnsomt, eller selge aksjer i eget selskap. For å få tilstrekkelig avkastning må disse eksempelvis selges til utenlandske aktører, som bidrar til å vanne ut den norske eierandelen i fremtidens eksporteventyr.

FIN mener at formuesskatten bør fjernes, subsidiært at det bør innføres ordninger som skjermer gründere av høyvekstforetak fra de negative virkningene av formuesskatten.

Forbedre opsjonsskatteordningen

I en global økonomi er kunnskap en stadig viktigere innsatsfaktor, og det er stor konkurranse om de beste hodene. En mer gunstig opsjonsbeskatning er et viktig virkemiddel for å rekruttere flere talenter til norske oppstartsselskaper og motivere de ansatte til å bli i selskapet over tid.

Den ekstra arbeidsgiveravgiften må avvikles

Mangel på kompetanse er blant de største veksthindrene for norske bedrifter. Særlig på høykompetent arbeidskraft straffer de bedriftene vi trenger flere av dersom vi skal omstille oss vekk fra olje- og gass.

Avgiften rammer innovasjonssystemene og de som jobber med å få frem nytt næringsliv, og særlig oppstartsselskaper, høyvekstforetak og SMB-segmentet. Disse virksomhetene er i svært hard konkurranse om talenter. Avgiften øker kostnaden ved bruk av høykvalifisert arbeidskraft i Norge, noe som gjør det mindre attraktivt å investere i FoUI-intensiv virksomhet i Norge, sammenlignet med andre land og alternative investeringer. FIN foreslår at den ekstra arbeidsgiveravgiften avvikles i sin helhet.

Lover og reguleringer

Det offentlige som krevende kunde og døråpner

Bedriftene skal i hovedsak sikre eget kundegrunnlag gjennom å utvikle løsninger som dekker reelle behov i markedet. Samtidig har det offentlige en rolle i å sikre at det er færrest mulige regulative hindringer og mest mulig smidige prosesser og byråkrati som gir rom for at løsningene utvikles, testes og tas i bruk. Et velfungerende hjemmemarked og gode referanse kunder bidrar til å skape bedre muligheter for å få kunder i internasjonale markeder.

Omstillingsbarometeret 2023 viser at Norge, målt i forhold til andre land, har velfungerende konkurranse og en offentlig sektor som legger til rette for innovasjon. Dette gjør at vi ligger i toppsjiktet på innovative offentlige anskaffelser. Dette er et konkurransefortrinn vi bør utnytte.

Den offentlige innkjøpsmakten utgjør ca. 740 mrd. kroner. Det er av avgjørende betydning for resten av samfunnet hvordan disse pengene blir brukt. En større andel av disse midlene må brukes til å finne smartere løsninger som bedre møter morgendagens utfordringer.

Leverandørutviklingsprogrammet (LUP) som er etablert av KS, NHO, Innovasjon Norge og Forskningsrådet, har bidratt sterkt til at løsninger innen f.eks. miljø- og velferdsteknologi har blitt prøvd ut, videreutviklet og transformert. Av bedriftene som har vunnet frem i disse prosessene/konkurransene er 37 prosent oppstartsbedrifter og 65 prosent SMB. LUP har således god erfaring i å sammen med offentlige innkjøpere identifisere behov som egner seg for prosesser og konkurranser hvor oppstartsselskaper og SMB kan delta.

FIN mener at offentlig sektor har en viktig rolle som referansekunde og i å sikre et velfungerende hjemmemarked, som bidrar til bedriftenes ekspansjon i internasjonale markeder. Det må stilles vesentlige strengere krav til Fol-investeringer knyttet til offentlige anskaffelser og utviklings- og utbyggingsprosjekter.

Vi bistår gjerne i det videre arbeidet med stortingsmeldingen om gründere og oppstartsbedrifter.

Vennlig hilsen,

Anne Cathrin Østebø (sign.)
styreleder FIN

Trine Ellingsen (sign.)
daglig leder FIN